

JEDNOHERBOWNY (1) ai

N sg f jednoherbowną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Posiadający wspólny herb; tu przen o ludziach jednej profesji, poetach:

Wyrażenie: »krew jednoherbowna«: Płacze w Krakowie Trzećiefki Andrzej Itárodawny Poétá z oycá ławny. Iefzcześ do końcá nie vmárl/ zołtał KOCHANOVVSKI Drugi Póetá Bołki. Krew iednoherbowna płáczé/ więc przyftąpił drugi KlonŻal C.

LW